

PODSUMOWANIE ETAP KONTYNENTALNY *SYNOD CYFROWY*

The
Church
is listening

30

MARZE
C
2023

Podsumowanie

WPROWADZENIE

- a) Pamięć
- b) Słowo nas inspiruje
- c) Od słuchania do rozeznania
- d) Podstawowe pytanie
- e) Struktura dokumentu

ARGUMENTY

1. Wybór dla młodych ludzi, osób niepełnosprawnych i obrony życia
2. Słuchanie tych, którzy czują się opuszczeni i wykluczeni
3. Misja Kościoła w dzisiejszym świecie
4. Idziemy razem
5. Konteksty kulturowe, kultury, religie i dialog.
6. Poza klerykalizmem
7. Ponowne przemyślenie uczestnictwa kobiet
8. Charyzmaty, powołania i posługi
9. Struktury i instytucje
10. Formacja i duchowość
11. Życie synodalne i

liturgia WKŁAD ODMIENNYCH

- a) Wizja
- b) Synteza

WNIOSKI Z ANALIZY ILOŚCIOWEJ

DODATEK

SYNOD CYFROWY

WPROWADZENIE

"Powiększcie przestrzeń waszego namiotu, rozłóżcie bez lęku wasze markizy, wbijcie wasze pale i wydłużcie wasze sznury, bo rozciągniecie się na prawą i lewą stronę; wasi potomkowie odziedziczą narody i zaludnią opuszczone miasta". (Iz 54, 2-3)

a) Pamięć

Geneza: Proces synodalny zwołany przez papieża w celu rozeznania tematu *"Ku Kościołowi synodalnemu"* rzucił wyzwanie także światu cyfrowemu i w ten sposób narodziła się inicjatywa *"Kościół słucha Ciebie"*, pod hasłami Franciszka: *"Kościół, który idzie naprzód"*, *"docierając do egzystencjalnych peryferii"* i *"wolę Kościół posiniaczony, zraniony i brudny, bo wyszedł na ulice, niż Kościół niezdrowy z zamknięcia i z kurczowego trzymania się własnego bezpieczeństwa"*, przenosząc Synod do przestrzeni i kultury cyfrowej, z misją, aby nikt nie był wykluczony. Sekretariat Generalny z zadowoleniem przyjął tę inicjatywę. Od tego momentu w różnych diecezjach na całym świecie pracowano nad pierwszym etapem Synodu, a misjonarze/ewangelizatorzy cyfrowi i ich wspólnoty przechodzili przez pierwsze kroki tej inicjatywy.

Dimension: Była to propozycja seminaryjna i początkowa, a jednocześnie wystarczająca, ponieważ otwarcie tych drzwi pozwoliło nam zobaczyć, że to "cyfrowe miejsce" istnieje, że trzeba je odkrywać i mu towarzyszyć. Misja w środowiskach cyfrowych narodziła się, od samego początku tej nowej kultury, naturalnie i spontanicznie, z misyjnego zapалу *ewangelizatorów-influencerów*, dzieci swoich czasów, którzy znajdując nowe środowiska ewangelizacji, z odwagą i kreatywnością, wykorzystali swoje charyzmaty, aby przynieść Jezusa na te nowe horyzonty i znaleźć Go również tam.

Specyfika: Oryginalność propozycji odbycia Synodu w "środowiskach cyfrowych" nie polegała na wykorzystaniu instrumentów, ale na docenieniu przestrzeni cyfrowej jako *"locus"*, zamieszkiwanej przez ludzi w sposób naturalny i właściwy, patrzących na swoją rzeczywistość z perspektywy własnej kultury. Nie zawsze uczestniczą oni osobiście w instytucjonalnym życiu Kościoła.

Zasięg: Wychodząc na egzystencjalne peryferia w przestrzeniach cyfrowych, spotkaliśmy ludzi poszukujących i innych, którzy są zranieni. W świecie cyfrowym istnieją drogi otwarte dla *duszpasterstwa misyjnego*, które chce iść do wszystkich i dotrzeć do wszystkich. Ta rzeczywistość istnieje w Ludzie Bożym, nawet przed formami instytucjonalnymi, i weryfikuje się w powołaniu i pilnej potrzebie dotarcia do ostatnich, poszukujących, potrzebujących czułości Boga.

Koniec pierwszego etapu: Kościół towarzyszy ludzkości (GS1), aby służyć mężczyznom i kobietom, odkrywa rannych na poboczu drogi, aby pokazać im i ofiarować Jezusa, Miłosierne oblicze Ojca. Podczas pierwszego etapu Synodu ta wspólnota *cyfrowych ewangelizatorów* i ich wspólnot doświadczyła siebie jako Kościoła, który wychodzi, Kościoła, który słucha i Kościoła Samarytańskiego.

b) Słowo nas inspiruje

Dokument roboczy Synodu przyjmuje obraz namiotu, od którego rozpoczyna się 54 rozdział Księgi Izajasza. Przynosi nam obietnicę Boga, która staje się powołaniem dla Jego ludu i Jego Kościoła: "*Powiększ przestrzeń swego namiotu*" (Iz 54, 2). Wygnanie pomogło Izraelowi żyć wiarą na otwartej przestrzeni. Tam nauczył się być sam na sam z Bogiem i kochać Go całym sercem. Tam przeżyli doświadczenie Exodusu, Boga, który płonął, nie dając się pochłonać. Tam żył wiarą bez strachu. Mały płomień, który gasł przy najmniejszym podmuchu wiatru. Wielki ogień, który im większy wiatr, tym bardziej się rozpalał. Niezrozumiałe stało się rzeczywistością dzięki wierze w Boga, który spełnia swoje obietnice.

Dziś obietnica ta jest nadal aktualna i została ponownie zweryfikowana w drugim etapie Synodu. Oddaleni, obojętni, ci, którzy nigdy nie słyszeli zwiastowania, ci, którzy myślą inaczej, ci, którzy nauczyli się żyć bez wiary w pogodnej a-religijności... Jest wielu wędrowców na wygnaniu, które nie ma granic geograficznych. Na wygnaniu dom jest daleko, jest zamazany, zapomniany, a nawet nieznan. W drodze powrotnej musi zostać odkryty na nowo.

Kto będzie w stanie odkryć ten odnowiony Kościół? Poszukiwacze, pionierzy, wędrowcy, ci, którzy nie stoją w miejscu? Będą mogli odkryć ten Kościół, który nie stoi w miejscu, który jest w ruchu, który przypomina szpital polowy, *Kościół Samarytański* pośród ludzkości. Wielu z tych poszukujących jakiś czas temu wyszło do świata cyfrowego. Dziś, wraz z całym Kościołem, kroczą drogą synodalną.

To doświadczenie jest dla nich ważnym i potężnym narzędziem, które pozwoliło im wsłuchać się w krzyk bólu i samotności tych, którzy zamieszkują "cyfrowy kontynent". Są *misjonarzami/ewangelizatorami*, którzy na tym drugim etapie Synodu byli w stanie *dostrzec* potrzeby kryjące się za tymi wołaniami. Są jak "pionierzy" Kościoła w *wiecznej reformie*ⁱⁱ, znakami Kościoła, który jest na drodze do słuchaniaⁱⁱⁱ. Przestrzeń cyfrowa przybliży nas do tych, którzy myślą inaczej, do tych, którzy są inni... Wchodzą do naszego domu jednocześnie, stale zapraszając nas do gościnności i *rozeznania*. Przestrzeń cyfrowa znacząco przyczynia się do komunii i przekracza "granice". Obecny w niej Kościół jest otwarty dla wszystkich.

Synod, pomyślany jako powrót z wygnania, odnosi się do podwójnego wymiaru synodalności: wspólnego kroczenia jako Lud Ochrzczonych i towarzyszenia całej ludzkości, której Kościół jest sługą, ku pełni Królestwa Bożego. Podążając za papieżem Franciszkiem, możemy stwierdzić: "*Mam dogmatyczną pewność: Bóg jest w życiu każdego człowieka*"^{iv}. Dlatego Kościół synodalny to nie tylko Kościół, który wie, jak przyjmować, ale także Kościół, który wychodzi na spotkanie i jest otwarty na *powszechne braterstwo*. Lud Boży, który nie zamyka się w sobie, ale w oparciu o kryteria inkulturacji i międzykulturowości prowadzi dialog z rozmówcami pluralistycznego świata. Mówiąc słowami Papieża, chodzi o "*Kościół związany z tym, co niskie, z tym, co małe, z problemami ludzi, z tymi, którzy są marginalizowani przez kulturę marnotrawstwa*"^v.

c) Od słuchania do rozeznania.

Proces *rozeznawania* fazy II został przeprowadzony z influencerami/misjonarzami cyfrowymi, którzy uczestniczyli w pierwszym etapie synodalnym (słuchanie), który miał charakter eksperymentalny, docierając w sumie do 250 osób z różnych kultur, krajów i języków. Warto zauważyć, że doświadczenie to zostało powtórzone, docierając do 30% uczestników, którzy są niewierzący lub oddaleni od Kościoła. Obecnie do projektu dołączyło ponad 850 influencerów/misjonarzy/ewangelizatorów cyfrowych. Ta pierwotna grupa została podzielona na 12 społeczności. Te z kolei zostały podzielone wewnętrznie na małe wspólnoty rozeznające liczące około 12 osób ze sponsorem, które spotykały się synchronicznie i asynchronicznie, osobiście i online.

W tym drugim etapie Sekretariat Generalny Synodu zaproponował również wysłanie delegatów na Kontynentalne Zgromadzenia Synodalne. Udało się dotrzeć do zgromadzeń w Afryce, Azji, Europie i Ameryce. Czternastu cyfrowych misjonarzy/ewangelizatorów wzięło udział i zaprezentowało projekt "The

Kościół cię słucha"; a sami ewangelizatorzy/misjonarze prowadzili proces duchowej rozmowy.

Zakończyło się *Zgromadzeniem Cyfrowym*. Tutaj animatorzy z każdej wspólnoty podzielili się tym, nad czym pracowali za pomocą metody "rozmowy duchowej", zgodnie z tą samą metodologią spotkań kontynentalnych.

Rozeznawanie, które jest otwartością na głos Boga i na wzajemne słuchanie tych, którzy dzielą drogę synodalną, jest darem Ducha i dynamizmem poszukiwania obecności Pana, który w drodze synodalnej, jako szczerzy i posłuszny proces wspólnotowy, pozwala nam rozpoznać Boży plan, a tym samym odkryć opcje i priorytety. We wspólnotach zgromadzonych w *przestrzeni cyfrowej*, podobnie jak we wspólnotach osobistych, rozwija się komunია, miejsce rozeznawania.

W drugiej fazie Synodu przeszliśmy od pierwszego słuchania do dzielenia się liniami i horyzontami, czyli do słuchania-rozpoznawania. *Przestrzeń cyfrowa* rozciąga się daleko i szeroko na niezrozumiałą odległość i, paradoksalnie, ta przestrzeń prowokuje spotkania i powroty. Z Bożą pomocą, we wspólnotach, które zamieszkują środowiska cyfrowe, obserwujemy, że bliskość jest ułatwiona, aby pokonać odległości, umożliwiając *rozeznanie wspólnotowe*.

W tym cyfrowym procesie, jak to miało miejsce na zgromadzeniach kontynentalnych, stało się jasne, że nie ma tematu, o którym nie można by mówić, którego nie można by przedyskutować. Dlatego ten Synod, dzieło Ducha Świętego, daje Kościołowi możliwość rozpoznania siebie w środowiskach cyfrowych i zastanowienia się nad możliwym *duszpasterstwem cyfrowym*, w organicznych ramach innych posług duszpasterskich. W ten sposób, idąc razem, będzie można zapewnić eklezyjalny sposób niesienia orędzia Jezusa na wszystkie peryferie.

d) Podstawowe pytanie

Na zakończenie tego wprowadzenia zadaliśmy sobie pytanie: *"W jaki sposób ta wspólna podróż umożliwi Kościołowi głoszenie Ewangelii zgodnie z powierzoną mu misją; i do podjęcia jakich kroków zaprasza nas Duch Święty, abyśmy wzrastali jako Kościół synodalny"* (DP 2. 26) (DEC 2. 105).

e) Struktura dokumentu

Struktura dokumentu została przedstawiona w formie analizy jakościowej i ilościowej, z wprowadzeniem i podsumowaniem oraz załącznikiem z tabelami zawierającymi istotne dane liczbowe.

W głównej części dokumentu przedstawiono wkład rozeznania w każdy temat DEC.

Specjalna sekcja poświęcona jest wkładowi osób zdystansowanych i niewierzących, które uczestniczyły w tej fazie.

UWAGA:

W niniejszym dokumencie ustandaryzowaliśmy trzy wyrażenia: *influencer*, *cyfrowy misjonarz* i *cyfrowy ewangelizator*, a także terminy: *cyfrowy kontynent*, *cyfrowa kultura*, *cyfrowa przestrzeń* i *cyfrowe miejsce*. Zostały one użyte w równoważny sposób i bez preferowania jednego nad drugim. Naszym zamiarem w tym miejscu, i ogólnie w cyfrowym procesie synodalnym, nie jest ustalenie definicji, ale umożliwienie przeprowadzenia procesu synodalnego we współczesnej kulturze, która ma silną i ważną reprezentację tego, co cyfrowe. Ponieważ cytowane terminy mają różne interpretacje w różnych kontekstach, użyliśmy ich wszystkich bez żadnych preferencji.

W syntezie używamy słów "misjonarz" i "ewangelizator" odnoszących się do przestrzeni cyfrowej jako miejsca ewangelizacji. Pojęcie "*influencer*" zostało użyte przez papieża na zakończenie Światowych Dni Młodzieży w Panamie (26/1/19). Odniósł się tam do "*Maryi jako Bożej influencerki*". Przy tej samej okazji wspominał również o księdzu Bosko jako "*wpływowym młodym*". Błogosławiony Carlo Acutis, który

wyróżniał się swoją posługą ewangelizacyjną w przestrzeni cyfrowej, jest bliskim przykładem "*katolickiego influencera*".

1. Wybór dla młodych ludzi, osób niepełnosprawnych i obrony życia

Intuicje - nowe lub pouczające doświadczenia - pozytywne aspekty:

Przywództwo w misji: Młodzi ludzie są cyfrowymi liderami, prowadzącymi projekty ewangelizacyjne dla wspólnego dobra, generującymi wartościowe treści i promującymi inicjatywy misyjne.

Zmniejszają się odległości: W cyfrowym świecie wierzący i niewierzący, wierni i księża, młodzi i starzy zbliżają się do siebie, sprzyjając większemu słuchaniu i dzieleniu się doświadczeniami.

Wrażliwość na obronę życia: Głos młodych ludzi w cyfrowym świecie jest szczególnie silny w promowaniu godności osoby ludzkiej od poczęcia do końca życia.

Głos pokrzywdzonych przez los: Środowisko cyfrowe pozwala ludziom, zwłaszcza niepełnosprawnym, mówić o swoim życiu i inspirować innych swoim świadectwem pokonywania trudności.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty:

Upředzenia wobec misji cyfrowej: Młodzi ludzie czasami nie czują się słuchani i postrzegają swoją misję cyfrową jako powierzchowną lub nieistotną dla ewangelizacji, wielu czuje się samotnych, bez wsparcia lub społeczności, która wspierałaby ich w ich misji.

Twarzą w twarz i cyfrowo: Młodzi ludzie i osoby niepełnosprawne uważają, że mogą swobodniej wносить swoje talenty w strukturach cyfrowych niż w strukturach bezpośrednich.

Zrozumiały język: Język używany w świecie cyfrowym łatwiej łączy się z rzeczywistością młodych ludzi, podczas gdy postrzegają oni język używany w parafiach i homiliach jako bardziej odległy.

Dostępność: Nie chodzi tylko o oferowanie przestrzeni dostosowanych do osób niepełnosprawnych, ale także o promowanie uczestnictwa wszystkich w misji Kościoła. Narzędzia cyfrowe mogą sprawić, że nikt nie poczuje się wykluczony.

Ogłoszenie w ponowoczesności: W obliczu zmiany epoki konieczne jest uwzględnienie wrażliwości młodych ludzi, którzy jako dzieci swoich czasów odnoszą się do płynnego społeczeństwa, charakteryzującego się rosnącą fragmentacją, erozją więzi trwałości, indywidualizmem i relatywizmem oraz instrumentalizacją i manipulacją jednych ludzi na rzecz innych.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania

Towarzystwo duszpasterskie: Aby zapewnić im odpowiednie towarzystwo, ważne jest, aby zastanowić się nad takimi kwestiami, jak obrona życia, integracja, cierpienie i nierówności społeczne.

Formacja ciągła: W obliczu wyzwań, jakie kultura cyfrowa stawia przed misjonarzami cyfrowymi, aby wejść w dialog z różnymi rzeczywistościami, wyżej wymienione tematy są artykułowane w formacji ciągłej.

Słuchanie i dialog: Świat cyfrowy oferuje uprzywilejowaną przestrzeń do słuchania wołania ludu Bożego. Dlatego konieczne jest stworzenie stałych przestrzeni, w których przyjazne słuchanie i szczery dialog sprzyjają nawróceniu duszpasterskiemu, które odpowiada na najpilniejsze potrzeby naszych czasów.

Uczestnictwo w synodach: Młodzi ludzie proszą o dalsze uczestnictwo i wkład w procesy

synodalne, aby swoim wkładem naświetlić nowe wyzwania, jakie dzisiejsza kultura stawia przed ewangelizacją nowych pokoleń.

2. Słuchanie tych, którzy czują się opuszczeni i wykluczeni

Intuicje - nowe lub pouczające doświadczenia - pozytywne aspekty:

Docenianie różnorodności i dialog ekumeniczny: Podkreśla się znaczenie doceniania i przyjmowania różnorodności we wspólnotach oraz pracy na rzecz integracji ludzi, niezależnie od ich orientacji seksualnej lub innych aspektów. Dialog międzyreligijny i ekumeniczny jest podkreślany jako cenna praca, która promuje synergii z oddzielonymi braćmi i siostrami oraz innymi religiami w poszukiwaniu pokoju, wspólnego dobra, promocji społecznej i troski o życie.

Dotarcie do peryferii: Refleksja podkreśliła pozycję cyfrowego ewangelizatora wobec kwestii różnorodności i wykluczenia, zwłaszcza w sytuacji peryferii, na których znajdują się opuszczeni i wykluczeni. Kościół nieustannie zachęca do procesów obejmujących nowe peryferie i pracy na rzecz godności osoby we wszystkich jej wymiarach.

Charyzmat cyfrowego misjonarza: Podkreśla się jego pozytywną rolę w czasach zmian i niepewności. Kościół, wezwany do wyróżnienia się charyzmatem nadziei, działa w świecie oświetlonym przez Ducha Świętego z powołania do otwartości i braterskiego towarzyszenia w różnorodnej, kreatywnej i zmieniającej się kulturze cyfrowej.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty

Włączenie i otwartość: Chociaż Kościół stara się być blisko osób zmarginalizowanych, w praktyce nie zawsze tak się dzieje. Wysiłki Kościoła mające na celu pomoc ubogim i zmarginalizowanym często rozmijają się z integracją poprzez niwelowanie "przepaści cyfrowej". Często spotyka się grupy wykluczające, a społeczności cyfrowe mogą być ośrodkami, w których akceptowane są tylko niektóre osoby.

Dyskryminacja: Zaobserwowano, że kultura cyfrowa może być również wykluczająca i dyskryminująca, a twórcy cyfrowi wykorzystują swoją władzę, aby przyćmić i zmarginalizować różne opinie. Kościół nie jest wolny od ludzi etykietujących innych i zachęcających do dyskryminacji. Ci, którzy czują się wykluczeni, nie chcą być po prostu tolerowani, ale włączeni w życie Kościoła.

Włączenie peryferii: Kościół musi otworzyć się na wykluczone grupy, słuchać i tworzyć przestrzenie sprzyjające integracji. Różnorodność nie zawsze jest uwzględniana w cyfrowej ewangelizacji. Kościół jest pytany, jak może mówić o życiu wspólnotowym, jednocześnie segregując tych, którzy myślą inaczej? Czasami mówi o młodych ludziach, ale nie rozmawia z nimi.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania

Kultura spotkania: Wskazuje się na znaczenie przyjęcia osób, które czują się opuszczone i wykluczone. Konieczne jest ustanowienie specyficznej opieki duszpasterskiej dla świata cyfrowego i towarzyszenie ewangelizatorom i ludowi Bożemu w stałej formacji na te tematy. Rozpowszechnianie działań prowadzonych przez Kościół w celu promowania kultury spotkania. Z drugiej strony dostrzegamy również potrzebę wizji duszpasterskiej poświęconej tematowi cielesności i seksualności.

Uczestnictwo i towarzyszenie: Sugeruje się promowanie cyfrowych przestrzeni uczestnictwa i towarzyszenia oraz uwidacznianie doświadczeń solidarności i powitania, zwłaszcza dla osób, które nie są w stanie zrobić tego osobiście. Zaleca się nauczanie włączania poprzez świadectwo i poszukiwanie sposobów przyjmowania wszystkich ludzi z większą otwartością.

Równość i sprawiedliwość: Odzyskać prostotę i człowieczeństwo Jezusa w traktowaniu innych. Faworyzowanie przestrzeni dialogu ekumenicznego i międzyreligijnego oraz wspólnych

działań na rzecz dobra wspólnego. Konieczne jest zrozumienie różnorodnych doświadczeń, które istnieją w społeczeństwie i w samym Kościele, aby zademonstrować zaangażowanie na rzecz równości i sprawiedliwości.

3. Misja Kościoła w dzisiejszym świecie

Intuicje - nowe lub pouczające doświadczenia - pozytywne aspekty

Kościół idzie naprzód: Misja Kościoła w środowiskach cyfrowych ma potencjał ewangelizacyjny dla uczniów-misjonarzy w drodze. Może dotrzeć do ludzi w rzeczywistości, w której się znajdują, jednak wciąż pozostaje wiele do zrobienia.

Wezwani do budowania mostów: Cyfrowe królestwo jest miejscem misji, które oferuje możliwości budowania mostów między różnymi chrześcijańskimi perspektywami i społecznościami. Poruszeni miłością do Jezusa, jesteśmy zachęceni do wspólnej pracy nad wspólnymi troskami, takimi jak godność ludzka, sprawiedliwość i odpowiedzialność za środowisko.

Wezwanie do bycia Samarytanami: Pytanie "Kto jest twoim bliźnim?" rozbrzmiewa w naszej historii i w kontekście cyfrowym, dlatego wezwanie do bycia Samarytanami^{vi}, do pocieszenia i podnoszenia zranionych na świecie, a nie do bycia obojętnym na rzeczywistość społeczną, musi być częścią świadectwa wiary, do którego jesteśmy wezwani.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty

Wyzwanie polaryzacji: Era cyfrowa oferuje możliwość bycia bardziej połączonym i dostępnym na przyjęcie innych, ale nie zawsze jest wykorzystywana do spotkania. Do tego dochodzi działanie algorytmów internetowych, które promują polaryzację poprzez nagradzanie kontrowersji i konfliktów.

Jedność w różnorodności: Istnieje trudność w dialogu w środowiskach cyfrowych w obliczu różnorodności kultur i myśli, co sprzyja podziałom, napięciom i krytyce. Brakuje jedności i dochodzi do konfrontacji, które zaciemniają samo przesłanie.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania

Opieka duszpasterska : W obliczu wyzwań, jakie napotykają cyfrowi ewangelizatorzy, proponuje się utworzenie duszpasterstwa. Poprzez stałą strukturę, uznaną przez biskupów, powinno ono promować przestrzenie do słuchania, dialogu i współpracy między misjonarzami cyfrowymi oraz zachęcać do wymiany inicjatyw misyjnych. Powinno również dysponować profesjonalnymi zasobami, w synergii z innymi instytucjami.

Formacja do misji w mediach cyfrowych: Kwestie cyfrowego kontekstu kulturowego wymagają większego zrozumienia, a w konsekwencji odpowiedniej formacji, aby stawić czoła nowym formom cyfrowej ewangelizacji oraz jak reagować na agresję i nienawiść w sieci.

Towarzyszenie: Być Kościołem, który towarzyszy podróży Ludu Bożego obecnego w przestrzeniach cyfrowych, aby mógł żyć w sposób proroczy i misyjny. Powinien zachęcać i promować różne dary i charyzmaty, które Duch Święty wzbudza, aby sprostać dzisiejszym wyzwaniom. Towarzyszenie, które pomaga wzrastać i rozwijać się pozytywnie, a także jest w stanie pomóc w potrzebie, słabości i błędzie.

Współpraca sieciowa: Ważne jest, aby wyrwać się z wcześniej ustalonych form i stworzyć sieci współpracy z ludźmi, którzy mają wpływ na rzeczywistość cyfrową. Ci, którzy należą do innych religii lub nie wyznają wiary, ale współpracują we wspólnych sprawach na rzecz godności osoby ludzkiej, powinni zostać włączeni w ten proces.

4. Idziemy razem

Nowe lub oświecające intuicje-doświadczenia-pozytywne aspekty:

Towarzystwo misjonarzem cyfrowym: W wyniku procesu synodalnego powstało poczucie ulgi, ponieważ wielu cyfrowych misjonarzy zaczyna czuć się towarzyszonymi i słuchanymi. Ważne jest, aby Kościół zwracał uwagę na świat cyfrowy i nadal tworzył przestrzenie dla cyfrowych ewangelizatorów, aby mogli się spotykać i myśleć o nowych sposobach bycia Kościołem w tym obszarze.

Pokonywanie dystansów: Sfera cyfrowa oferuje przestrzeń dialogu, które umożliwiają współpracę między chrześcijanami, wyznawcami innych religii i niewierzącymi w celu wspierania wspólnych wartości, które pozwalają nam iść razem, np. w trosce o stworzenie i promowanie pokoju. Dialog nie oznacza jednolitości, ale zdolność do kroczenia razem przy jednoczesnym poszanowaniu różnic.

Poczucie przynależności: W indywidualistycznym i dyskryminującym społeczeństwie, w którym tak często dochodzi do nękania, przestrzenie cyfrowe oferują możliwości społeczności i przynależności, które mogą złagodzić sytuacje bólu i samotności.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty:

Trudności na naszej drodze: Kościół stoi przed szeregiem wyzwań, które utrudniają wspólne kroczenie w cyfrowym świecie. Wśród nich są kwestie, które powodują hałas w tym obszarze: problem nadużyć, wewnętrzne podziały, ataki w świecie cyfrowym, konflikty w sieciach społecznościowych, brak zaangażowania na rzecz bliźniego i relatywizm w kulturze cyfrowej.

Plurikulturowa arena: Potrzeba znalezienia punktów spotkań, które mogą sprzyjać dialogowi, biorąc pod uwagę różne obszary relacji ze światem, z innymi religiami, między chrześcijanami i w naszej wierze katolickiej, aby wspólnie kroczyć w tej dramatycznej sytuacji świata.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania:

Kultura dobroczynności: Ważne jest, aby znaleźć wspólną płaszczyznę, na której wszyscy są wysłuchiwanymi, szanując różnice i unikając wspólnych napięć w sieciach. Przyjmując Ewangelię jako punkt wyjścia, koncentrując się na służbie miłosierdzia, która generuje zaangażowanie i działania na rzecz tych, którzy cierpią i potrzebują.

Droga piękna: Konieczne jest wykorzystanie bogactwa i darów, które posiadają cyfrowi ewangelizatorzy, aby poprzez drogę piękną, za pomocą sztuki, muzyki, poezji, malarstwa, wideo itp. mogli skutecznie przedstawiać wartość pokoju, nadziei i życia.

Pogłębianie Magisterium: Istnieje ogromna potrzeba wiedzy oraz systematycznej i stosowanej formacji na temat najnowszego papieskiego Magisterium, które otwiera nas na perspektywę Ducha na świat i współczesną kulturę, w tym celu ważne jest wykorzystanie sił i dynamiki przestrzeni cyfrowych dla oferty formacyjnej.

5. Konteksty kulturowe, kultury, religie i dialog.

Nowe lub oświecające intuicje-doświadczenia-pozytywne aspekty:

Akceptacja różnorodności: Przestrzeń cyfrowa jest miejscem, w którym odzwierciedlają się różne kultury i religie. Ze względu na swoją szczególną dynamikę pozwala zarówno na zachowanie tych bogactw, jak i na dialog między nimi, promując relację współpracy w działalności charytatywnej.

Przekaz pokoleniowy: Kościół, nosiciel Ewangelii, jest wyzwany przez nowe pokolenia do głoszenia jej także w kulturze cyfrowej. Z tego powodu konieczne jest prowadzenie głębokiego dialogu z ludźmi, aby zrozumieć ich smutki i obawy, ich marzenia i nadzieje.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty:

Dialog bez przekazywania: Nie chodzi tylko o to, by komunikować, ale by robić to wiarygodnie i zrozumiale, z właściwym dla siebie świadectwem i językiem. W świecie cyfrowym Kościół może odegrać ważną rolę w dialogu, przewyciężając negatywne uprzedzenia, aby wsłuchać się w dzisiejszą kulturę. Ważne jest, aby mieć otwartą postawę wobec każdej kultury i religii oraz zrozumieć "uniwersalne" znaczenie Kościoła, burząc mury i budując mosty.

Kościół "a la carte": Istnieje kulturowe ryzyko zaprojektowania spersonalizowanego Kościoła w niektórych grupach, które nie znają podstawowych zasad wiary ze względu na dużą ilość fałszywych informacji w świecie cyfrowym. Może to prowadzić do przyjęcia "dostosowanej" formy religijnej, w której Kościół traci siłę w głoszeniu i akceptuje tylko to, co odpowiada osobistym gustom.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania:

Dialog zewnętrzny: Ważne jest, aby pracować na rzecz jedności w dialogu między wierzącymi i niewierzącymi. Kościół w środowisku cyfrowym powinien dążyć do komunii jako znaku wiarygodności i nawiązać otwartą komunikację i dialog z innymi kulturami i religiami^{vii}.

Dialog wewnętrzny: Utrzymywanie bliskich relacji z biskupami dla misji apostołskiej. Praca w kościelnej komunii z hierarchią oraz ze wszystkimi instytucjami i charyzmatami w Kościele czyni ewangelizację prawdziwą i owocną, w tym celu konieczne jest zwiększenie towarzyszenia i orientacji duszpasterskiej misjonarzy cyfrowych.

Struktury duszpasterskie: Aby wzmocnić ewangelizację w zróżnicowanych realiach świata, ewangelizatorzy potrzebują specjalistycznego i ciągłego szkolenia oraz towarzyszenia. Z tego powodu struktury, które tworzą i towarzyszą tym misjom, są również potrzebne w ewangelizacji cyfrowej. Duszpasterze muszą być również szkoleni w zakresie ewangelizacji w środowiskach cyfrowych.

6. Poza klerykalizmem

Intuicje - nowe lub pouczające doświadczenia - pozytywne aspekty:

Wszyscy misjonarze: W środowiskach cyfrowych misja jest prowadzona przez ochrzczonych. Uważa się, że zwolennicy nie tylko szukają ewangelizatorów lub podążają za nimi ze względu na ich role lub tytuły kościelne, ale raczej ze względu na inne wartości, takie jak zdolność do przekazywania przesłania, zdolność do zaspokajania potrzeb, osobiste świadectwo, spójność w dyskursie i reagowanie bliskością. Z tego powodu klerykalizm nie wpływa tak bardzo na środowiska cyfrowe.

Naprawa wiarygodności: Działania Kościoła dotyczące wszelkiego rodzaju nadużyć oznaczają ważny krok w procesie oczyszczenia, tak aby możliwy był wzrost wiarygodności, uznający godność i znaczenie wszystkich. Naprawa zaufania jest pilną potrzebą, a przed nami jeszcze długa droga w tym zakresie.

Uzdrowiająca obecność: Bogactwo posług w Kościele, także w sieciach, jest naturalną drogą do przewyciężenia wszelkiej postawy klerykalizmu i jest ewangelicznym sposobem rozdzielania darów i talentów. Życie konsekrowane i różnorodność charyzmatów świeckich ukazują Kościół bardziej służebny i mniej klerykalny.

Hierarchia i współodpowiedzialność: Współodpowiedzialna misja w sieciach, która daje udział i głos mężczyznom i kobietom, świeckim i konsekrowanym, młodym i niemłodym, nie traci odniesienia do pasterzy, które są cenione, gdy istnieje kapłańskie i ojcowskie poświęcenie.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty

Instrumentalność przestrzeni: Nie brakuje księży, którzy wykorzystują potencjał przestrzeni cyfrowych do akcentowania klerykalizmu.

Personalizm i współodpowiedzialność: W środowiskach cyfrowych istnieje napięcie podobne do tego twarzą w twarz, gdzie czasami postać kapłana jest nadmiernie podkreślana i nie przyczynia się do współodpowiedzialności.

Personalizm i autoreferencyjność: W niektórych przypadkach nie ma służby Słowu, ale własnym myśлом i wizjom.

Tożsamość Ludu Bożego: Ważne jest, aby unikać klerykalizacji świeckich i laicyzacji duchownych. Czasami świeccy ewangelizatorzy cyfrowi mają trudności z działaniem w świecie twarzą w twarz z powodu klerykalizmu. Istnieje potrzeba zastanowienia się nad tym, jak szkolić księży i biskupów, aby rozumieli nową kulturę w środowisku cyfrowym.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania

Formacja: Wśród działań uważanych za niezbędne do przewyciężenia klerykalizmu jest rewizja formacji seminarzystów i duchownych, sprzyjająca formacji, która stymuluje pracę zespołową, współodpowiedzialność i wizję posługi kapłańskiej jako służby, a nie władzy. Wymiana, która ma miejsce w przestrzeni cyfrowej, sprzyja tej równości.

Duszpasterstwo cyfrowe w komunii i uczestnictwie: Aby współpracować w przewyciężaniu klerykalizmu, należy wspierać wdrażanie żywego duszpasterstwa cyfrowego, pracując w komunii z biskupami, kapłanami, zakonnikami i zakonniceami oraz świeckimi mężczyznami i kobietami.

7. Ponowne przemyślenie uczestnictwa kobiet

Intuicje - nowe lub pouczające doświadczenia - pozytywne aspekty

Aktywne uczestnictwo: W przestrzeniach cyfrowych istnieje silne świadectwo ewangelizacyjne ze strony młodych kobiet, kobiet samotnych, matek, żon oraz kobiet zakonnych i konsekrowanych, które odzwierciedlają kobiece oblicze Kościoła poprzez poświęcenie swojego życia. Przeżywanie ich powołania wnosi bogactwo ich myślenia, wizji i duchowości.

Kościół Matka: Kościół wychodzący, wezwany do udania się na geograficzne i egzystencjalne peryferie, aby pochylić się jak Dobry Samarytanin w obliczu wielu cierpień, przyczynia się do pokrycia ich ran czułością i troską. Odzwierciedla macierzyńskie oblicze poprzez wkład kobiet, które w środowisku cyfrowym wychodzą na spotkanie ludzi, którzy czują się oddaleni, służąc słuchaniem, przyjmowaniem i oferowaniem swojej siły.

Wspólny protagonizm: W przestrzeni cyfrowej wszystkie głosy mają taką samą wartość i odzwierciedlają świadectwo interakcji między mężczyznami i kobietami, którzy pracują jako zespół dla Ewangelii. Liczne inicjatywy współpracy prowadzone przez kobiety w dziedzinie misji można zaobserwować w sferze cyfrowej.

Odnowa eklezjalna: Świadomość jednego chrztu włącza nas w Chrystusa i kościelną misję ewangelizacji. Udział kobiet w różnych dziedzinach odzwierciedla początek procesu odnowy w strukturach kościelnych, wnosząc to, co jest im właściwe.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty

Komplementarność i różnorodność: Uczenie się kroczenia razem bez rozcieńczania bogactwa różnic, w przekonaniu, że samowystarczalność zubaża Kościół i że wspólna wizja może być adekwatną odpowiedzią na wyzwania, jakie stawia dzisiejsze rozdrobnione społeczeństwo.

Brak integracji: Kobiety nadal znajdują się na marginesie procesów decyzyjnych. Jednak ze względu na charakterystykę sfery cyfrowej, brak integracji nie jest tak bardzo odzwierciedlony.

Różnorodność powołań: W różnych zespołach rozeznających temat "kapłaństwa kobiet" nie był istotny. Podkreśla się potrzebę odnowionego zrozumienia godności kapłaństwa chrzcielnego, unikając klerikalizacji świeckich w ogóle, a kobiet w szczególności.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania

Wzmocnienie tożsamości: Wykorzystaj cyfrowe przestrzenie, w których kobiety rozwijają swoją tożsamość, zajmując własne miejsce i wzbogacając społeczność.

Braterstwo: Potrzebujemy wkładu zarówno męskich, jak i żeńskich perspektyw, które pozwolą nam spojrzeć na rzeczywistość z szerszej i pełniejszej perspektywy, będąc odbiciem Kościoła, w którym możemy dostrzec nowy sposób bycia razem.

Uczestnictwo: Przestrzeń osiągnięta przez kobiety w środowisku cyfrowym promuje ich miejsce, ich rolę w Kościele, ich myślenie i teologiczne rozeznanie wokół ich tożsamości.

Kroczyć razem: Proces synodalny stanowi okazję do autentycznej wymiany, w której dialog, między mężczyzną a kobietą, przyczynia się do odnowy eklezjalnej.

8. Charyzmaty, powołania i posługi

Intuicje - nowe lub pouczające doświadczenia - pozytywne aspekty

Wielość charyzmatów: W środowisku cyfrowym obserwuje się wielość charyzmatów, powołań i posług. Kiedy te charyzmaty są cenione, szanowane i promowane, wzajemnie się uzupełniają, szukając jedności w różnorodności.

Kościół "całkowicie służebny": W świecie cyfrowym preferowane są spotkania ewangelizatorów różnych powołań, tym bardziej konieczne w ich różnorodności i komplementarności, gdy wielka jest różnorodność i wielkość świata cyfrowego, któremu będą służyć. Konieczna jest także synergia między posługą wyświęconych i świeckich.

Zaproszenie do rozeznawania: Budujące świadectwo różnych powołań obecnych w cyfrowym świecie rozbudza pragnienie poszukiwania sensu życia i odkrycia osobistego powołania poprzez zainicjowanie procesu rozeznawania.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty

Jedność w różnorodności: Kościół obecny w świecie cyfrowym napotyka również na napięcia spowodowane polaryzacją, która uniemożliwia słuchanie i dialog. Synodalność zachęca nas do rozpoznania w drugim człowieku towarzysza drogi. Nauka kroczenia razem jest wezwaniem i zadaniem.

Przewycięzanie indywidualizmu: Jedną z przeszkód w ewangelizacji cyfrowej może być tendencja do indywidualizmu lub egocentryzmu, która oddziela ludzi od przynależności do jednego ciała. Dlatego konieczne jest promowanie sieci, które generują społeczności, w których czują się wspierani i stanowią część całości.

Nieufność wobec technologii cyfrowych: Istnieje pewien brak wiedzy i opór wobec mediów cyfrowych, aby docenić misję prowadzoną w tych środowiskach, ponieważ świat cyfrowy jest uważany za *narzędzie do wykorzystania, a nie miejsce do ewangelizacji*. Napięcia są generowane z nowymi pokoleniami nawet w środowiskach powołaniowych z powodu wykluczenia tych, którzy poświęcają się mediom cyfrowym.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania

W obliczu nadużyć: Różnorodność powołań i posług pozwala tym, którzy odrzucają postać księdza z powodu nadużyć, znaleźć w Kościele, za pośrednictwem cyfrowych świeckich ewangelizatorów, posługę słuchania, tworzenia mostów i oświecających odpowiedzi. Ponadto nadużycia seksualne i nadużycia władzy w Kościele podsyciły mowę nienawiści w środowisku cyfrowym i stanowią dla nas wyzwanie, aby odzyskać wiarygodność.

Synergia eklezjalna: Aby dać impuls Kościołowi "całkowicie służebnemu", staramy się promować powołanie cyfrowego ewangelizatora. Kościół musi "poszerzyć namiot", aby przyjąć te nowe charyzmaty i powołania.

Towarzyszenie w rozeznawaniu: Dla rozeznawania w mediach cyfrowych konieczne jest rozwijanie umiejętności słuchania i towarzyszenia tym, którzy poszukują swojego powołania.

Piękno w różnorodności: Wykorzystanie multimedialnego bogactwa i potencjału sieci w celu odzwierciedlenia uniwersalnego charyzmatu Kościoła. Ukazywanie piękna różnorodności charyzmatów, posług i powołań istniejących w Kościele za pośrednictwem mediów cyfrowych.

9. Struktury i instytucje

Nowe lub oświecające intuicje-doświadczenia-pozytywne aspekty:

Nowe kanały strukturalne: Platformy cyfrowe pozwalają ludziom różnych narodowości łączyć się i doświadczać Kościoła w innowacyjny sposób, eksponując realia lokalnych kościołów, co jest uważane za dar.

Cyfrowe postrzeganie Kościoła: Obecność Kościoła w środowisku cyfrowym pozwala nam wzrastać w przejrzystości i konfrontacji, promując bliską i otwartą postawę kwestionowania, słuchania i dialogu.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty:

Instytucja w cyfrowym świecie: W mediach, mówiąc o Kościele, często kojarzy się go z problemami protokołów zapobiegających nadużyciom seksualnym, władzy i złego zarządzania zasobami ekonomicznymi.

Komunikacja instytucjonalna: Istnieje napięcie między wartością treści a sformułowaniem dyskursu, który często jest pokryty instytucjonalnym charakterem, przez co jest postrzegany jako "nudny" i stanowi wyzwanie dla nas, aby dostosować formę reklamy do świata w ciągłej zmianie.

Potrzeba komunikacji: Komunikacja, zarówno wewnętrzna, jak i zewnętrzna, zawsze będzie wyzwaniem, ale jej skuteczność może być bardzo potężna w procesie ewangelizacji. Dzięki odpowiedniej strategii komunikacyjnej możliwe jest skuteczne przekazywanie wiadomości i osiągnięcie większego zasięgu i wpływu na społeczność.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania:

Komunikacja cyfrowa: Pozytywny wizerunek Synodu wśród cyfrowych tubylców jest uznawany za wpływowy. Ważną formą wiarygodności jest przejrzysta komunikacja.

Bliskość w procesie: W niektórych przypadkach widoczne jest środowisko współpracy między społecznościami. Misjonarze są wezwani do ewangelizacji, a także do uważnego słuchania swoich duszpasterzy. Istnieje potrzeba, aby pastory towarzyszyli i formowali nowych misjonarzy w przestrzeni cyfrowej.

Macierzyńskie przywództwo: Kościół w świecie cyfrowym ma obowiązek być kochający, prawdomówny i miłosierny jako Matka i nauczycielka. Aby to osiągnąć, ważne jest prowadzenie aktywnej posługi cyfrowej. Zaleca się również ustanowienie wytycznych i zasad dotyczących obecności Kościoła w Internecie. Jest to okazja do wzmocnienia postaci Matki Kościoła, która jest blisko nas, która służy i przyjmuje wszystkich tych, którzy są na peryferiach.

10. Formacja i duchowość

Intuicje - nowe lub pouczające doświadczenia - pozytywne aspekty:

Środowisko spotkań: Sieci społecznościowe generują środowisko spotkania, w którym bardzo odległa rzeczywistość może stać się dostępna, widoczna i braterska, pozwalając na otwarcie horyzontów, ponieważ prezentuje podejścia, które nie były przewidziane. Wpływa to na relacje z ludźmi, którzy są oddaleni od Kościoła ...

Ciągłe i synodalne szkolenia: Szybka ewolucja środowiska cyfrowego sprzyja mentalności ciągłego szkolenia, które jest niezbędne, aby być na bieżąco. Co więcej, środowisko to oferuje niewyobrażalne wymiary, które umożliwiają interakcję, współpracę, dialog i wymianę różnorodnych doświadczeń.

Możliwości uczestnictwa: Środowiska cyfrowe oferują wiele możliwości angażowania się w dyskusje i bycia wysłuchanym, w tym zwracanie uwagi na perspektywy lokalnych kościołów i Kościoła powszechnego. Ułatwiają tryby synchroniczne i asynchroniczne.

Anonimowość i otwartość: Środowiska cyfrowe oferują możliwość zadawania pytań na drażliwe tematy bez obawy o bycie osądzonym lub otrzymanie negatywnych reakcji, dzięki anonimowości, którą można zachować.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty

Marginalizacja i arbitralność: W środowiskach cyfrowych przekazywana wiadomość zależy w dużej mierze od podejścia nadawcy. Ogólnie rzecz biorąc, większą wagę przywiązuje się do informacji prezentowanych przez osoby o większych wpływach, a nie do obiektywnej prawdy. Może to prowadzić do marginalizacji grup, których perspektywy nie są akceptowane.

Potrzeba formacji: Wielu ewangelizatorów zaczęło tworzyć treści intuicyjnie, ale istnieje ogromna potrzeba formacji teologicznej zgodnie z magisterium Kościoła i w odniesieniu do komunikacji cyfrowej. Wspomniano również o potrzebie dalszego szkolenia w kwestiach związanych z doktryną społeczną Kościoła.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania

Inicjatywy dostępne: Zachęcanie do formacji, która sprzyja bliskiej relacji z Bogiem, która jest uważana za rzeczywistość ludzi, która zachęca do życia wiarą, pobudza do uczestnictwa w sakramentach i która jest skutecznie rozpowszechniana.

Chodzić razem: Jako Kościół w środowiskach cyfrowych jesteśmy wezwani do generowania synergii między formacją i duchowością poprzez modlitwę i spotkania formacyjne.

11. Życie synodalne i liturgia

Nowe lub oświecające intuicje-doświadczenia-pozytywne aspekty:

Różnorodność liturgiczna: Środowiska cyfrowe zwracają uwagę na piękno i różnorodność Kościoła w liturgii. Wspólna podróż jest wzbogacona o różnorodną kulturę każdego miejsca w jego doświadczeniu liturgicznym, z możliwością zachowania jedności bez jednolitości w różnych obrzędach.

Inkulturacja: Znaczenie inkulturacji liturgii w wielkich kulturach, aby dotrzeć do wiernych, manifestując uniwersalność Kościoła i unikając ideologii.

Cyfrowe uczestnictwo: Pandemia uwypukliła możliwości środowiska cyfrowego w dziedzinie liturgii. To doświadczenie jest cenne w innych przypadkach. W tym celu wymagana jest normatywna i katecheza, która towarzyszy temu adekwatnemu i pełnemu doświadczeniu.

Media cyfrowe jako instrument: Media cyfrowe nie zastępują spotkania twarzą w twarz, zwłaszcza w sakramentach i w życiu wspólnoty kościelnej, ale są narzędziem, które sprzyja zbliżeniu, poczuciu przynależności, komunii i towarzyszeniu w razie potrzeby, a w niektórych przypadkach pierwszym krokiem do uczestnictwa twarzą w twarz.

Napięcia lub rozbieżności - kwestie i pytania - negatywne aspekty:

Osobiście/wirtualnie: Na pytanie o brak osobistego uczestnictwa, powtarzające się odpowiedzi brzmiały: nudne i długie homilie, harmonogramy nieadekwatne do dzisiejszego życia, ciemne i smutne kościoły, brak dźwięku i piękna.

Nadużycia liturgiczne: Liturgia może być wykorzystywana jako kwestia ideologiczna, która sprzyja podziałom. Z drugiej strony tworzy klimat nieufności, również z powodu nadużyć. Celebracje w mediach cyfrowych powinny mieć regulacje, które je chronią.

Rozproszenie uwagi: Brak formacji i konkretnej katechezy do uczestnictwa w liturgii cyfrowej może prowadzić do praktyki robienia kilku rzeczy jednocześnie, nie poświęcając wyłącznego i niezbędnego czasu, którego wymaga liturgia.

Izolacja: Jeśli nie jest używane ostrożnie, medium cyfrowe może prowadzić do niewspólnotowego doświadczenia wiary, gdzie ludzie kończą "zadowoleni" z materiałów online i nie szukają sakramentów w swojej wspólnotcie. Wirtualność nie zastępuje spotkania twarzą w twarz, ale może je wywoływać.

Priorytety - powtarzające się tematy - wezwania do działania:

Formacja: Potencjał misji cyfrowej przedstawia się jako dobra możliwość dla formacji liturgicznej prowadzącej do ponownego odkrycia jej wartości w życiu Kościoła. Kreatywność cyfrowa może wspierać sposoby rozbudzania zainteresowania i miłości Ludu Bożego, zwłaszcza młodszych, aby zakochać się w liturgii i aktywnie w niej uczestniczyć.

Przynależność: Kościół, wezwany z medium cyfrowego, w odległych i trudnych sytuacjach, znajduje duchową i uroczystą okazję, w której Duch objawia się poprzez pobudzenie poczucia przynależności.

Teologia i katecheza: Włączenie liturgii i kerygmatu do teologii i katechezy, promowanie refleksji i uczestnictwa online, aby zapewnić fundament dla myślenia Kościoła i przekazywania wiary.

Eucharystia: Misja cyfrowych ewangelizatorów jest świetną okazją do katechizowania na temat centralnego miejsca Eucharystii w życiu Kościoła. Promowanie muzyki, śpiewu i znaków liturgicznych w celebracjach liturgicznych.

12. Wkład na odległość

a) WIZJA:

Śłuchanie odległego

Cyfrowy Synod starał się wysłuchać tych, którzy czują się wyobcowani i niereprezentowani w Kościele. Wśród nich są różne grupy. Mieliśmy okazję przeprowadzić "rozeznawcze słuchanie" tych, którzy czują się zmarginalizowani, na peryferiach Kościoła.

Ci, którzy wierzą bez przynależności

Nie uważają się za część instytucji kościelnej, żyją indywidualistyczną wiarą i zbliżają się do niej tylko w obliczu ważnych sytuacji lub w obliczu głównie społecznych uroczystości. Niektórzy twierdzą: "Wierzę w Boga, ale nie w Kościół". W pewnym momencie swojego życia spotkali cyfrowego ewangelizatora i stopniowo zaczęli za nim podążać. Ci ewangelizatorzy cyfrowego świata, jak prawdziwi pasterze trzody, tworzą prawdziwe wspólnoty, w których rośnie braterstwo i komunია. Brak struktur i hierarchii w przestrzeni cyfrowej sprawia, że ci oddaleni myślą i czują, że wciąż nie należą do Kościoła. Nie zawsze udaje im się zrobić krok od cyfryzacji do spotkania twarzą w twarz. W każdym razie, ponieważ cyfryzacja napędza i motywuje do spotkania twarzą w twarz, a Duch Boży jest obecny w środowiskach cyfrowych, ci wierzący mogą zbliżyć się do komunii eucharystycznej.

Ci, którzy odeszli z powodu gniewu lub bólu

Z jakiegoś powodu dokonali prawdziwego i szczerego wyrzeczenia się wiary chrześcijańskiej. Katolicyzm i jego wartości nie są już częścią ich kulturowego wszechświata ani ich wyborów. Mają "uśpioną" wiarę. Chociaż nadal wierzą, że Bóg istnieje, zdecydowali się opuścić Kościół z powodu gniewu wobec członka Kościoła, z powodu antyświadectwa jego członków lub z powodu bardzo wielkiego cierpienia, które doprowadziło ich do oddalenia się od Boga. Dzięki bliskości cyfrowego ewangelizatora ponownie spotykają się z Bogiem, którego nigdy całkowicie się nie wyparli. W ten sposób ci oddaleni zaczynają stopniowo odkrywać inny Kościół, w którym nie czują się jak obcy. Po raz kolejny, dzięki łasce Bożej, zaczynają wracać do instytucji kościelnej i być w niej obecni.

Ci, którzy zostali odrzuceni i dyskryminowani

Są to ci, którzy mówią, że chcą należeć, ale często nie są brani pod uwagę przez instytucję kościelną, ponieważ są rozwiedzeni w drugim związku, z powodu ich orientacji seksualnej, z powodu ich stanowiska w sprawie wartości ludzkiego życia..., krótko mówiąc, ponieważ "czują, że nie pasują" do instytucji, która wymaga od nich sposobu życia, do którego nie są skłonni. Wywołuje to podwójny ruch: wykluczają się i są wykluczani. Wielu z nich udało się przyjąć do społeczności zamieszkujących przestrzeń cyfrową. Niektórzy nie mają wiary, a inni żyją wiarą "à la carte". Jedno jest pewne: nie są obojętni i wyraźnie lub pośrednio manifestują potrzebę bycia przyjętym i zaakceptowanym. Wzywają cyfrowego ewangelizatora do stałego nauczania prawdy z miłością, tak jak Jezus z Samarytanką przy studni Jakuba (J 4, 5-28).

A-religijność, ateści i agnostycy oraz ci, którzy nigdy nie otrzymali Ogłoszenia

Są oni być może najbardziej odległymi spośród odległych. Ci pierwsi żyją spokojnie w religijnej obojętności. Być może nigdy nie otrzymali Obwieszczenia. Ateści i agnostycy mają bardziej refleksyjną postawę. Poruszają się między obojętnością a krytyką Kościoła. Cyfrowa sfera kościelna czasami przyjmuje ich krytykę i obojętność, podobnie jak inne sfery kościelne. Innym razem, poprzez działanie Pana Jezusa i posługę cyfrowych misjonarzy, odkrywają tam sposób

Pierwszego Zwiastowania, który budzi ich wiarę.

b) SYNTEZA:

Synod cyfrowy miał na celu słuchanie w sposób "rozeznający". Dotarł również do osób oddalonych i tych, którzy nie czują się reprezentowani w Kościele i został bardzo dobrze przyjęty. Uczestnictwo odbywało się w różnych formach, cyfrowych i bezpośrednich, synchronicznych i asynchronicznych. Uczestniczyli w nim członkowie innych wyznań chrześcijańskich, a także członkowie społeczności LGBTIQ+, ruch feministyczny, niewierzący, sztuka i kultura, ruchy obywatelskie, komunikatory cyfrowe i osoby niepełnosprawne. Osiągając między sobą aktywne słuchanie z szacunkiem dla różnic, będąc odzwierciedleniem i przykładem wspólnego budowania ścieżki synodalnej. W wyniku przeprowadzonych rozmów wyróżniają się następujące aspekty:

Dialog oparty na szacunku: Cyfrowy synod promował dialog, słuchanie i szacunek, tworząc bezpieczne przestrzenie do dzielenia się różnymi opiniami. Uczestnicy cenili go jako ścieżkę rozwoju osobistego i wspólnotowego, w której czuli się protagonistami procesu synodalnego i wezwani do bycia agentami zmian.

Iść na spotkanie: Członkowie Kościoła, którzy zachęcają do otwartego dialogu w środowisku cyfrowym, są doceniani. Wskazano jednak na brak zrozumienia i słuchania ze strony niektórych ewangelizatorów, co stanowi przeszkodę w ich podejściu do Kościoła ze względu na tendencję do osądzania tych, którzy nie podzielają tej samej wiary i sposobu myślenia. Wyrażono potrzebę bycia przyjętym i zaakceptowanym, ponieważ czują się marginalizowani.

Słuchać wszystkich: Młodzi ludzie, którzy są oddaleni od Kościoła, uważają, że Kościół nie poświęca wystarczająco dużo uwagi i nie słucha wystarczająco niektórych grup. Uważają, że nie jest on jeszcze przyjazną przestrzenią dla tych, którzy pochodzą z różnych ścieżek. Postrzegają słuchanie jako zwykłą "praktykę chrześcijańską", ale nie odpowiada to rzeczywistości i wskazuje się, że często Kościół udaje, że ewangelizuje bez dialogu i nie ma komunikacji horyzontalnej.

Prawdziwe powitanie: Istnieje rozbieżność w postrzeganiu postawy Kościoła: w sieciach społecznościowych wydaje się on przyjazny, ale osobiście nie jest postrzegany w ten sam sposób. Zauważono, że brakuje szkoleń w zakresie towarzyszenia osobom dyskryminowanym. Świadczenie młodego mężczyzny z pociągami do osób tej samej płci ilustruje ten problem: "Kościół oficjalnie mówi mi, że jestem mile widziany tylko wtedy, gdy...". Czy to jest prawdziwe przyjęcie?"

Odnowiony język: Język używany przez Kościół jest uważany za instytucjonalny i jednokierunkowy, co sprawia, że jest trudny do zrozumienia dla tych, którzy nie są zaznajomieni z terminami kościelnymi. Sugeruje się dostosowanie języka, aby był bardziej ludzki, pełen szacunku i uwzględniał codzienną rzeczywistość. Proponuje się aktualizację i profesjonalizację formatów cyfrowych. Świadczenie młodej osoby wspomina: "Jeśli Kościół jest jak ojciec... Młodzi ludzie wolą rozmawiać z przyjaciółmi".

Konflikty cyfrowe: Relacje między wierzącymi w sieciach społecznościowych są postrzegane jako konfliktowe przez tych, którzy nie praktykują religii. Uważają oni, że wiara jest często wykorzystywana do celów osobistych, odzwierciedlając fanatyzm lub niechęć. Grupy wykorzystują różnice do odrzucania innych przekonań i atakowania innych. Taka postawa nie przyczynia się do budowania mostów dialogu.

Udział kobiet: Niektórzy zauważają znaczącą obecność chrześcijańskich kobiet w sferze cyfrowej, podczas gdy inni wyrażają potrzebę rzeczywistych zmian w celu większego włączenia kobiet na stanowiska kierownicze. W niektórych zborach odnotowano ograniczenie wolności kobiet.

Działania społeczne: W kontekście wielkiego dynamizmu, Kościół pozostaje w stagnacji i zbyt daleko od życia i potrzeb dzisiejszego społeczeństwa. Brak spójności między słowami i działaniami Kościoła jest kwestionowany przez niektórych, którzy chcą, aby to, co jest głoszone, zostało wprowadzone w życie. Zachęcają Kościół do promowania inicjatyw na rzecz najbiedniejszych i najbardziej potrzebujących, zachęcając do wolontariatu i działań z młodymi

ludźmi w środowisku cyfrowym.

WKŁAD ANALIZY ILOŚCIOWEJ

Podczas rozeznawania zastosowano komplementarne podejście jakościowe/ilościowe. Wymiar ilościowy syntetyzuje wiele słów i uzupełnia wyrażenia jakościowe, odnosząc się do złożonych realiów. Analiza ta pomogła nam zrozumieć postrzeganie przez uczestników tego, co zostało już osiągnięte cyfrowo w odniesieniu do tematów Synodu. Biorąc pod uwagę, że oceny liczbowe pozostały na poziomie 4 lub powyżej 4/8, dochodzimy do wniosku, że ogólnie rzecz biorąc, uczestnicy postrzegają, że w środowisku cyfrowym Kościół zasadniczo dobrze radzi sobie z kwestiami poruszonymi przez Synod. Uszeregowanie zagadnień od najniższego do najwyższego stopnia realizacji prowadzi nas do odkrycia niuansów, które uzupełniają refleksję dokonaną przez uczestników i zostały zsyntetyzowane w treści niniejszego dokumentu. Tabele znajdują się w *Załączniku* (str. 22).

Świętowanie i duchowość w środowisku cyfrowym.

Zauważono potrzebę przestudiowania i pogłębienia kwestii związanych z cyfrowymi celebrazjami liturgicznymi. Wrażliwość eucharystyczna jest obecna i widoczna w środowiskach cyfrowych. Można zauważyć, że promowane są różne inicjatywy związane z adoracją eucharystyczną, zarówno twarzą w twarz, jak i cyfrowo, aby dotrzeć do tych, którzy nie mogą w niej uczestniczyć.

Sluchanie opuszczonych i wykluczonych. Chrześcijańska jedność:

To słuchanie uzyskało niski wynik. Jednak w odpowiedziach jakościowych wielu misjonarzy wskazało, że właśnie sieci są przestrzeniami, w których wykluczeni - przynajmniej ze względu na orientację seksualną, różnice z Kościołem lub status pary - czują się bardziej mile widziani. Możliwe, że ta niska odpowiedź ilościowa wskazuje bardziej na wykluczenie ubóstwa i przepaść cyfrową, w których niewątpliwie wiele pozostaje do zrobienia.

Jeśli chodzi o jedność chrześcijan, ocena ta zależy od krajów, w których znajdują się misjonarze; im bardziej międzywyznaniowe jest społeczeństwo, zwłaszcza jeśli współistnieją niedawno utworzone Kościoły, tym bardziej ten temat staje się priorytetem. W społeczeństwach, które są w większości katolickie i zsekularyzowane, aspekt ten nie wyróżnia się pod względem postrzeganego znaczenia.

Opcja dla młodych ludzi, osób niepełnosprawnych i obrony życia:

Był to najbardziej krytykowany temat kwestionariusza, ponieważ zawierał trzy bardzo różne aspekty w jednym elemencie, co może zmniejszyć ważność średniej. Młodzi ludzie stanowią większość odbiorców w sieciach społecznościowych i to właśnie tam można ich znaleźć i usłyszeć. To samo dzieje się z osobami z pewnymi rodzajami niepełnosprawności (ruchowej i umysłowej, być może nie wzrokowej): w sieciach znajdują bardziej przyjazną przestrzeń do socjalizacji i dialogu niż w środowisku twarzą w twarz. Z drugiej strony, obrona życia jest tematem samym w sobie, którego nie można ocenić na podstawie odpowiedzi liczbowych dodanych do dwóch pozostałych tematów. Niektórzy misjonarze są bardzo wrażliwi na ten temat, a wielu innych ledwo go dotyka.

Szacunek międzykulturowy i dialog między społecznościami katolickimi:

W wymiarze ilościowym argumenty te są postrzegane jako stosunkowo wysokie w środowisku cyfrowym. Musimy to zrozumieć w świetle odpowiedzi jakościowych: misjonarze wyrażają znaczenie przypisywane trosce o nieranienie wrażliwości w różnych typach pozycji i wspólnot w Kościele. Jest to zatem osiągnięcie, które wciąż jest w toku. Z drugiej strony, w środowisku cyfrowym - jako miejscu nieco "proroczym" - dostrzega się zmniejszenie klerykalizmu, większą współodpowiedzialność wiernych niezależnie od ich roli oraz znacznie bardziej widoczną i jakościową obecność kobiet. Wiele komentarzy, oprócz oceny liczbowej, było podobnych.

Środowisko cyfrowe jest postrzegane jako *obszar misji*, z większą swobodą i elastycznością w podejmowaniu działań Kościoła, bez etykiet związanych z różnymi posługami.

WNIOSKI

Propozycja i projekt

Po słuchaniu/widzeniu/kontemplacji pierwszej fazy Synodu, *ewangelizatorzy cyfrowi* zajęli się w drugiej fazie tematami, które zostały syntetycznie rozwinięte w niniejszej pracy. W tym podsumowaniu przedstawiamy następujące propozycje. W tym celu używamy trzech globalizujących linii, które wyrażają "główne idee" przeprowadzonego rozeznania.

Zmniejszanie dystansu

Eklezjologia Franciszka, a zatem jego propozycja duszpasterska, zaprasza nas do przejścia od duszpasterstwa autoreferencyjnego, osiadłego i statycznego do duszpasterstwa otwartego, wędrownego i ekstatycznego, konkretyzując w ten sposób permanentny proces misyjny, który chce iść do wszystkich i dotrzeć do ostatnich, zapomnianych, o których Bóg nie zapomina. Mówiąc językiem Franciszka: chodzi o dotarcie do peryferii *geograficznych i egzystencjalnych*. "*Kościół jest wezwany do wyjścia z siebie i udania się na peryferie, nie tylko geograficzne, ale także egzystencjalne: tajemnicę grzechu, bólu, niesprawiedliwości, ignorancji i obojętności wobec religii, prądów intelektualnych i wszelkiej nędzy*".^{viii}

W drugiej fazie Synodu usłyszeliśmy wołanie: musimy *przybliżyć to, co odległe*. Środowisko cyfrowe umożliwiło pokonanie dystansu różnych geografii i harmonogramów, aby przeprowadzić rozeznanie wspólnotowe i poszerzyć horyzonty Synodu.

Cyfrowość umożliwia zmniejszenie dystansu między wierzącymi a niewierzącymi, między kapłanami a wiernymi... Umożliwia relacje o większej równości, a także pomaga skrócić odległości pokoleniowe. Zdolność misyjna, którą można znaleźć w sieciach, pomaga dotrzeć tam, gdzie zwykle nie było to możliwe, sprzyjając w ten sposób bliskości Kościoła z ludźmi i nowymi rzeczywistościami, które są przeżywane.

Jest to bliskość, która przyjmuje, włącza i obejmuje wielu, którzy cierpią i są daleko. Dziś, gdy jednym z największych kryzysów Kościoła jest brak misjonarzy, którzy dzielą się bliskim Jezusem, wielu cyfrowych *misjonarzy/ewangelizatorów* jest twórczo zaangażowanych w niesienie Jezusa na peryferie, które, często nieświadomie, łakną i pragną Jego i Jego Orędzia. Ta bliskość jest wyrazem kultury spotkania, do której zaprasza nas Franciszek.

Myślenie o "cyfrowym duszpasterstwie"

W misji ewangelizacyjnej Kościoła skonfigurowano różne duszpasterstwa (edukacyjne, katechetyczne, rodzinne, miejskie...). Dziś zauważamy istnienie przestrzeni cyfrowych jako "*locus*", wykraczających poza zwykłą koncepcję "instrumentalności". W ten sposób to "miejsce" jest spontanicznie zamieszkiwane przez wierzących i niewierzących oraz przez ewangelizatorów / *misjonarzy* cyfrowych, którzy realizują swoją misję w tych przestrzeniach. Powszechność Kościoła znajduje również odzwierciedlenie w sieciach społecznościowych i innych przestrzeniach cyfrowych. Ta "cyfrowa opieka duszpasterska" jest tym bardziej konieczna, że rzeczywistość misji/ewangelizacji w sieciach jest często prowadzona bez odpowiedniego towarzyszenia, formacji i przewodnictwa, pozostawiając ją otwartą na ryzyko błędów i wypaczeń.

Rozeznanie drugiej fazy Synodu zachęca nas zatem do *myślenia o duszpasterstwie cyfrowym*. Oznacza to odkrycie i uznanie, że ono faktycznie istnieje i działa. Duch wieje mocno także w sieciach i przestrzeniach cyfrowych. Podobnie jak odnowiona Pięćdziesiątnica, myślenie o *duszpasterstwie* cyfrowym oznacza doświadczenie Kościoła, który poszerza swój namiot, a zatem przestaje mówić językiem monokulturowym na rzecz dialogicznego słuchania wielorakiej międzykulturowej ekspresji różnorodności. Myślenie o duszpasterstwie cyfrowym jest owocem rozeznania.

Kościół jest wezwany do *nawrócenia duszpasterskiego*, aby doprowadzić do nowego

wyrazu w duszpasterstwie cyfrowym i przyczynić się do większej organiczności i ewangelizacyjnej płodności w nowej rzeczywistości kulturowej. W ten sposób, w komunii i uczestnictwie, współodpowiedzialność między Kościołem hierarchicznym i cyfrowym

Ewangelizatorzy byliby faworyzowani, postrzegaliby siebie jako część całości i byliby bliżej biskupów, kapłanów i innych duszpasterzy Kościoła.

Myślenie o duszpasterstwie cyfrowym wzywa nas również do towarzyszenia i formowania *misjonarzy/ewangelizatorów*, którzy prowadzą swoją misję w środowiskach cyfrowych. Oni i ich wspólnoty proszą o to towarzyszenie i formację, zwłaszcza ci młodszy, którzy starają się żyć w przyjaźni z Jezusem, w szczerym nawróceniu serca. Formacja, która jest głęboka i atrakcyjna w wierze, a jednocześnie uwzględnia fakt, że dla młodych ludzi piękno^{ix} jest wartością. *"Różne formy piękna, które są cenione w różnych środowiskach kulturowych, a nawet te niekonwencjonalne formy piękna, które mogą mieć niewielkie znaczenie dla ewangelizatorów, ale które stały się szczególnie atrakcyjne dla innych"* (EG 167).

Budowanie sieci.

W wielu przypadkach ewangelizatorzy cyfrowi są osamotnieni w swojej społeczności. Nie tylko z powodu braku relacji z innymi duszpasterstwami, ale także z powodu braku powiązań z innymi społecznościami w przestrzeni cyfrowej. Szczególnie młodzi ludzie cenią sobie sieci społecznościowe jako przestrzeń spotkań. Chcą czuć się ich częścią, wyrażają potrzebę odpowiedzi, chcą wiedzieć, że to, co mówią, jest słuchane. Konieczne jest, aby pomóc im w kościelnym doświadczeniu komunikacji i komunii. Przekroczyć swoją małą społeczność, aby spotkać się z innymi społecznościami żyjącymi w tej samej przestrzeni.

Środowiska cyfrowe, które przybliżają to, co odległe, mają potencjał do ułatwiania spotkań. Tworząc sieci, wspólnoty, którym towarzyszą cyfrowi ewangelizatorzy, mogą wyraźniej manifestować swoją kondycję jako wspólnoty kościelnej. Istnieje również Kościół, który ewangelizuje i umożliwia przepływ Życia Łaski w obfitości w tych przestrzeniach.

Droga do komunii, uczestnictwa i misji

Nawrócenie duszpasterskie: Wraz z cyfrowymi misjonarzami potwierdzamy, że staraliśmy się zrealizować doświadczenie Kościoła synodalnego na drodze nawrócenia. Wraz z nimi uznajemy również, że przed nami jeszcze długa droga. Duch Boży przynagła nas i pomaga nam w osobistym i wspólnotowym nawróceniu, aby kontynuować drogę *komunii, uczestnictwa i misji*.

Egzystencjalne peryferie: Synod Cyfrowy dotarł do młodych i odległych. To właśnie młodzi ludzie mogą bardzo pomóc Kościołowi w odkryciu potencjału przestrzeni cyfrowej jako środowiska ewangelizacyjnego, zwłaszcza poprzez tworzenie sieci. Z tego powodu konieczna jest bardziej aktywna obecność Kościoła w przestrzeni cyfrowej, bliższe towarzyszenie cyfrowym ewangelizatorom. Jest to wielki apel do Kościoła, zwłaszcza do pasterzy.

Kultura synodalna: Na drodze nawrócenia, którą wciąż podążamy, Kościół ma możliwość dalszego wzrastania w synodalności. *Wspólnoty kościelne, które zamieszkują przestrzeń cyfrową, są również wezwane do budowania kultury synodalnej w swoich własnych sferach.* Jest to jeden Kościół, który, z różnymi podejściami duszpasterskimi i różnymi językami, chce dotrzeć do wszystkich z Łaską Bożą, darmo objawioną w Jezusie Chrystusie.

Boska obecność: Środowisko cyfrowe jest przestrzenią, w której Duch Święty również może się objawić. Jest to środowisko, które może dotknąć życia, a ponieważ wszystko, co ludzkie, przyjmuje boskość, również w przestrzeni cyfrowej współczesne kobiety i mężczyźni mogą spotkać Boga i poczuć się zaproszeni do wyruszenia w drogę ku komunii eucharystycznej. To, co cyfrowe, popycha nas i towarzyszy nam w drodze do spotkania twarzą w twarz.

Nowa Pięćdziesiątnica: Maryja i Apostołowie zgromadzeni w Wieczerniku, w momencie przyjścia Ducha Świętego, otworzyli drzwi, by ogłosić kerygmat, i zostali zrozumiani przez wszystkich w ich własnych językach. Misjonarze cyfrowi muszą, z mocą Ducha, przenikać kultury w ich językach, aby głosić kerygmat.

DODATEK

Każdy temat miał ocenę ilościową, od 0 do 8, co pozwoliło nam poznać percepcję uczestników:

Przedmiot zgodnie ze schematem DEC	Wynik liczbowy na 8
3.1.1. Opcja dla młodych ludzi, niepełnosprawność i obrona życia	4.3
3.1.2. Słuchanie tych, którzy czują się opuszczeni i wykluczeni	4.1
3.2.1. Kościół wypełnia swoją misję w świecie cyfrowym	4.7
3.2.2. Jedność chrześcijan w środowisku cyfrowym	4.2
3.2.3. Szacunek międzykulturowy	4.6
3.3.1. Zmniejszony klerykalizm	4.6
3.3.2. Poprawa uczestnictwa kobiet	5.75
3.3.3. Stopień współodpowiedzialności w środowisku cyfrowym	5.8
3.4.1. Współpraca i dialog między wspólnotami katolickimi	4.7
3.4.2. Formacja i duchowość dla świata cyfrowego	4
3.5.1. Promowanie wartości Eucharystii	5
3.5.2. Promowanie duchowości liturgicznej	4

- Wszystkie oceny są na poziomie 4 lub powyżej 4/8, co wskazuje, że uczestnicy postrzegają, że w środowisku cyfrowym Kościół zasadniczo dobrze radzi sobie z kwestiami poruszonymi przez Synod.
- Porządkowanie tematów od najniższego do najwyższego stopnia zgodności. Interesujące niuanse:

Przedmiot zgodnie ze schematem DEC	Wynik liczbowy na 8
3.5.2. Promowanie duchowości liturgicznej	4
3.4.2. Formacja i duchowość dla świata cyfrowego	4
3.1.2. Słuchanie tych, którzy czują się opuszczeni i wykluczeni	4.1
3.2.2. Jedność chrześcijan w środowisku cyfrowym	4.2
3.1.1. Opcja dla młodych ludzi, niepełnosprawność i obrona życia	4.3
3.2.3. Szacunek międzykulturowy	4.6
3.3.1. Zmniejszony klerykalizm	4.6
3.2.1. Kościół wypełnia swoją misję w świecie cyfrowym	4.7
3.4.1. Współpraca i dialog między wspólnotami katolickimi	4.7
3.5.1. Promowanie wartości Eucharystii	5
3.3.2. Poprawa uczestnictwa kobiet	5.75
3.3.3. Stopień współodpowiedzialności w środowisku cyfrowym	5.8

Dane internetowe:

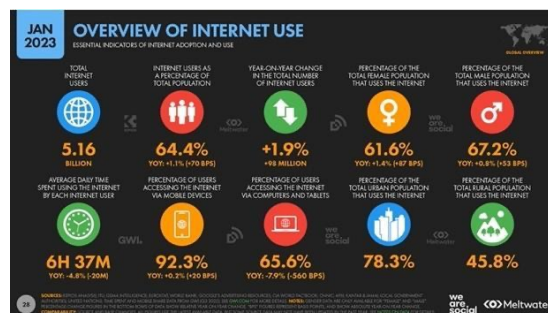
Liczba ludności na świecie przekroczyła 8 miliardów 15 listopada 2022 r. i osiągnęła 8,01 miliarda na początku 2023 r. Nieco ponad 57% światowej populacji żyje w środowiskach miejskich.

5,44 miliarda ludzi korzysta z telefonów komórkowych, co stanowi 68% światowej populacji. Liczba unikalnych użytkowników telefonów komórkowych wzrosła w ubiegłym roku o ponad 3%, przy 168 milionach nowych użytkowników w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

Obecnie z Internetu korzysta 5,16 miliarda użytkowników, co stanowi 64,4% światowej populacji. Globalna liczba użytkowników Internetu wzrosła o 1,9% w ciągu ostatnich 12 miesięcy, ale pewne opóźnienia w raportowaniu wskazują, że rzeczywisty wzrost jest prawdopodobnie wyższy niż sugeruje ta liczba.

Na całym świecie jest 4,76 miliarda użytkowników sieci społecznościowych, co stanowi niecałe 60% światowej populacji.

Wzrost spowolnił w ostatnich miesiącach, z 137 milionami nowych użytkowników, co stanowi roczną stopę wzrostu na poziomie 3%.

¹Ordzie Jego Świątobliwości Benedykta XVI na XIII JMCS, Nowe technologie, nowe relacje, 24.5.2009.

²Sobór Watykański II, *Unitatis redintegratio*, 6.

- ⁱⁱⁱ Por. Tomas Halik, <https://infodecom.net/introduccion-espiritual-del-teologo-tomas-halik-en-praga-al-iniciar-la-asamblea-sinodal-de-obispos-europeos/>.
- ^{iv} Por. Papież Franciszek, "Moje drzwi są zawsze otwarte. Antonio Spadaro", Prolog, wyd. Planeta, 2014.
- ^v Por. Franciscasion z okazji 50. rocznicy ustanowienia Synodu Biskupów, 17.10.2015, Rzym.
- ^{vi} Wyrażenie użyte przez papieża Franciszka w przesłaniu wideo wysłanym do grupy cyfrowych ewangelizatorów zebranych w Meksyku 6. 8.2022.
- ^{vii} "Inkulturacja"... wyraża jeden z elementów wielkiej tajemnicy Wcielenia"... (CT 53).
- ^{viii} Kard. Bergoglio w swoim przemówieniu do kardynałów 9.3.2013 r., na kilka dni przed wyborem na papieża przez konklawe.
- ^{ix} Głosić Chrystusa oznacza pokazywać, że wiara w Niego i podążanie za Nim jest nie tylko czymś prawdziwym i sprawiedliwym... (por. EG 167).